



# SLUŽBENI VJESNIK

## BISKUPIJE KRK

God. 2013.

broj 1

### DOKUMENTI

#### PORUKA ZA XVIII. DAN ŽIVOTA

– 3. VELJAČE 2013. –

#### **U njemu bijaše život**

Božić koji smo upravo proslavili je toliko dragi blagdan jer je rođendan Boga-Čovjeka koji dolazi da imamo život u izobilju. Novi život, rađanje života spontano izaziva radost i divljenje. Kako se samo djeca raduju kada naiđu na mladunčad životinja. To je potpuno razumljivo jer smo stvoreni za život i besmrtnost. Bog nije stvorio smrt i ne raduje se propasti živih. Smrt je ušla u svijet đavlovom zavišću. Ondje gdje starije generacije ostaju bez nasljedstva, zamire pjesma radosnica i nestaje stvaralaštvo koje je uvjet napretka. Nastupa smrtni, grobni, mir.

Razmišljajući nad brojkama koje su nam otkrile rezultate zadnjeg popisa stanovništva u Hrvatskoj i gledajući oronula i opustjela čitava područja naše domovine, kao da samima sebi ne vjerujemo da je moguće da narod koji je stoljećima odolijevao mnogim protivljenjima danas osjeća zamor i rezignirano promatra kako bi doskora drugi mogli ući u njegov trud i zagospodariti njime i svime što je bilo njegovo. Nad takvim se stanjem pitamo: Može li se učiniti zaokret od nestajanja i smrti prema životu i napretku? U potpu-

nosti smo uvjereni da je to moguće. Ali treba odlučno i čvrsto htjeti i odlučiti. Nema opredjeljenja za život bez obraćenja Bogu. Zemlje zapadnog svijeta koje su se šezdesetih godina prošlog stoljeća opredjelile za kontracepciju, sedamdesetih za pobačaj, a nešto kasnije za zajednice koje ne mogu radati životom, jesu zemlje koje se odriču svojih kršćanskih korijena, odriču se Boga Isusa Krista, ali čije stanovništvo stari i izumire prepuštajući svoj životni prostor drugim kulturama. Mojsije je vrlo jasno rekao – ne jedanput – Izraelskom narodu da je garancija njegovog opstanka i napretka držati se Saveza s Bogom. Povijest je to dokazala. Sve što je protuprirodno vodi u odumiranje i nestajanje.

Svaka generacija ljudi postavljena je na ispit vjernosti Bogu i životu. Ovo vrijeme postavlja na životni ispit nas, našu budućnost i naš opstanak. Nagovarati mlade da što kasnije ulaze u brak, ili da uopće ne zasnivaju obitelj, znači protiviti se Božjem planu s ljudima i pridonositi izumiranju naroda. Ljudska spolnost je konstitutivni element svakog čovjeka,

promislom Božjim utkana u osobnost muškarca i žene kako bi se međusobno upotpunjavali. Poticati na proizvoljni odnos prema njoj znači degradirati i degenerirati osobu. Uostalom, toliko je puta naglašeno da je baš moralni odnos prema spolnosti odlučivao o sudbini pojedinaca, naroda i čitavih civilizacija. Civilizacije koje su propale jesu one koje su pale na ispitu morala.

Oni kojima je dužnost raditi na podizanju kvalitete života, uz ostalo i smanjenjem broja nezaposlenih, to ne uspijevaju. Umjesto da rade na tome i da ne otuđuju naše bogatstvo, podilaze mladima

obećavajući im potpuno prepuštanje svim strastima i prohtjevima. To znači onesposobiti ih da konstruktivno gledaju u budućnost i pronalaze nove putove. To je neodgovorno. Mladi, ne nasjedajte jeftinim obećanjima! Obitelji, vjerujte da je Bog vaš saveznik. Držite se njegovih uputa želite li dobro sebi, svojoj djeci i narodu. Neka vas Bog blagoslovi i pomogne u tom nastojanju!

U Krku, na blagdan Isusova krštenja,  
13. siječnja 2013.

*Predsjednik Vijeća HBK  
za život i obitelj  
krčki biskup Valter Župan*

## PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA XLVI. SVJETSKI DAN MIRA

– 1. SIJEČNJA 2013. –

### **Blago mirotvorcima**

1. Svaka godina nosi sa sobom nadu u bolji svijet. U toj perspektivi molim Boga, Oca čovječanstva, da nam udijeli slogu i mir, da se svima ispune želje za sretnijim životom i blagostanjem.

Pedeset godina od Drugog vatikanskog koncila, koji je omogućio osnažiti poslanje Crkve u svijetu, ohrabrujuće je konstatirati da kršćani, kao Božji narod u zajedništvu s Njim i kao suputnik čovječanstva, zauzeto djeluju u povijesti dijeleći njegove radosti i nade, žalosti i tjeskobe [1], naviještajući Kristovo spasenje i promičući mir za sve.

Naše doba, označeno globalizacijom, s njezinim pozitivnim i negativnim aspektima, kao i krvavim sukobima koji se još uvijek vode i ratnim prijetnjama, pozivaju na novo i složno zauzimanje u traženju općeg dobra, razvoja svih ljudi i čitavoga čovjeka.

Žarištâ napetosti i borbe uzrokovani sve većim nejednakostima između bogatih i

siromašnih, prevlašću egoističnog i individualističnog mentaliteta čiji je jedan od izraza također neregulirani financijski kapitalizam pozivaju na hitno djelovanje. Osim raznih oblika terorizma i međunarodnog kriminaliteta, opasnost za mir predstavljaju oni fundamentalizmi i fanatizmi koji izobličavaju pravu narav religije, koja je pozvana unaprjeđivati zajedništvo i pomirenje među ljudima.

Ipak, mnogobrojni naponi za uspostavu mira, kojih u našem svijetu ima izobilje, svjedoče o prirodnom pozivu ljudskog mira na mir. U svakom je čovjeku želja za mirom osnovna težnja i u određenoj se mjeri podudara sa željom za ispunjenim, sretnim i uspješnim životom. Drugim riječima, želja za mirom odgovara jednom temeljnom moralnom načelu, to jest, obavezi i dužnosti cjelovitog, društvenog i zajedničkog razvoja, koji je sastavni dio Božjeg nauma prema ljudskom rodu. Čovjek je stvoren za mir koji je Božji dar.

Sve me to navelo da nadahnuće za ovu poruku crpim iz riječi Isusa Krista: »Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!« (Mt 5, 9).

### ***Evandeosko blaženstvo***

2. Blaženstva što ih je proglasio Isus (usp. Mt 5, 3-12 i Lk 6,20-23), predstavljaju zapravo obećanja. U biblijskoj tradiciji, naime, blaženstva su literarna vrsta koja uvijek sa sobom nose neku dobru vijest, to jest evanđelje, koje ima vrhunac u nekom obećanju. Dakle, blaženstva nisu samo moralne preporuke, čijim poštivanjem čovjek u odgovarajućem vremenu – a to je obično drugi život – stječe neku nagradu, to jest situaciju buduće sreće. Blaženstvo o kojem ta blaženstva govore radije se sastoji u ispunjenju obećanja upućenog svima onima koji se u svome životu daju voditi zahtjevima istinitosti, pravednosti i ljubavi. Oni koji se uzdaju u Boga i njegova obećanja često se u očima svijeta čine naivni i daleko od stvarnosti. Ipak, Isus im poručuje da će ne samo u drugom životu, nego već u ovome, otkriti da su djeca Božja i da je Bog oduvijek i zauvijek potpuno na njihovoj strani. Shvatit će da nisu sami, jer je On na strani onih koji se zauzimaju za istinu, pravdu i ljubav. Isus, objava Očeve ljubavi, nije oklijevao prinijeti samoga sebe za žrtvu. Kada prihvatimo Isusa Krista, Bogočovjeka, tada doživimo radosno iskustvo jednog beskrajnog dara: dioništva u samom Božjem životu, milosnom životu, tom zalogu života u potpunom blaženstvu. Isus Krist nam, osobito, daje pravi mir koji se rađa iz povjerljivog susreta čovjeka s Bogom.

To nam Isusovo blaženstvo govori da je mir istodobno mesijanski dar i ljudsko djelo. Naime, mir pretpostavlja humanizam otvoren transcendenciji. To je plod uzajamnog darivanja, uzajamnog obogaćivanja, zahvaljujući daru koji ima svoj izvoru u Bogu i omogućuje živjeti s drugima i za druge. Etika mira je etika

zajedništva i dijeljenja. Nužno je, dakle, da se razne današnje kulture izdignu iznad oblika antropologije i etike koji se temelje na čisto subjektivističkim i pragmatičnim teorijsko-praktičnim pretpostavkama, na osnovu kojih se odnosi suživota nadahnjuju na kriterijima moći i profita, sredstva postaju ciljevi i obratno, kultura i odgoj su usredotočeni samo na instrumente, tehniku i djelotvornost. Preduvjet za mir je rušenje diktature relativizma i pretpostavki o potpuno autonomnom moralu, koji priječi priznavanje neotuđivog moralnog zakona što ga je Bog upisao u savjest svakoga čovjeka. Uspostavljati mir znači graditi suživot u racionalnom i moralnom smislu, koji počiva na temeljima čiju mjeru nije stvorio čovjek, već Bog. »Gospodin narodu svom daje jakost, Gospodin narod svoj mirom blagoslivlje«, podsjeća Psalam 29 (r. 11).

### ***Mir – Božji dar i čovjekovo djelo***

3. Mir se tiče osobe u cjelini i podrazumijeva potpunu zauzetost. To je mir s Bogom življenjem po njegovoj volji. To je nutarnji mir sa samim sobom i izvanjski mir s bližnjima i sa čitavim stvorenim svijetom. Uključuje u prvom redu, kao što je pisao blaženi Ivan XXIII. u enciklici *Pacem in terris*, čija će se pedeseta obljetnica obilježiti za nekoliko mjeseci, izgrađivanje suživota utemeljenog na istini, slobodi, ljubavi i pravdi [2]. Nijekanjem onoga što predstavlja pravu narav ljudskog bića, u njegovim bitnim dimenzijama, u njegovoj dubokoj sposobnosti da spozna istinu i dobro i, u konačnici, samoga Boga, ugrožava se i izlaže pogibelji izgrađivanje mira. Bez istine o čovjeku, koju je Stvoritelj upisao u njegovo srce, sloboda i ljubav bivaju obezvrijeđeni, a zauzimanje za pravdu gubi svaki smisao.

Da bismo postali istinski mirotvorci od presudne je važnosti imati na umu transcendentalnu dimenziju i biti u stalnom dijalogu s Bogom, milosrdnim Ocem, u

kojem molimo za otkupljenje koje nam je stekao njegov Sin Jedinorođenac. Tako čovjek može pobijediti onu klicu potamnivanja i nijekanja mira što ga predstavlja grijeh u svim njegovim oblicima: egoizmu i nasilju, gramzivosti i želji za moći i vlašću nad drugim, nesnošljivosti, mržnji i nepravednim strukturama.

Ostvarivanje mira ovisi prije svega o prepoznavanju da smo, u Bogu, jedna ljudska obitelj. Ta je obitelj, kao što se uči u enciklici *Pacem in terris*, satkana od interpersonalnih odnosâ i institucijâ poduprtih i nadahnutih jednim zajedničkim »mi«, koji uključuje unutarnji i izvanjski moralni red, gdje se, po istini i pravednosti, iskreno priznaju uzajamna prava i međusobne dužnosti. Mir je red oživljen i upotpunjen ljubavlju, na takav jedan način da tuđe potrebe i zahtjeve osjećamo kao svoje vlastite, da s drugima dijelimo svoja dobra i zalažemo se da svi ljudi u svijetu dijele iste moralne i duhovne vrijednosti. To je red postignut u slobodi, na način koji odgovara dostojanstvu osobâ koje, po svojoj naravi kao razumna bića, preuzimaju na sebe odgovornost za vlastito djelovanje [3].

Mir nije san, nije utopija: mir je moguć. Svoj pogled moramo spustiti dublje, ispod površnosti vanjštine i pojava koje nas okružuju, da bismo otkrili jednu pozitivnu stvarnost koja postoji u srcima, jer je svaki čovjek stvoren na Božju sliku i pozvan rasti i dati svoj doprinos izgrađivanju novog svijeta. Sâm je Bog, naime, utjelovljenjem svoga Sina i otkupljenjem što ga je On izveo, ušao u povijest i izveo na život novo stvorenje i uspostavio novi savez između Boga i čovjeka (usp. *Jr* 31, 31-34), pruživši nam mogućnost da steknemo »novo srce« i »novi duh« (usp. *Ez* 36, 26).

Upravo zato Crkva je uvjerena kako postoji prijeka potreba za novim naviještanjem Isusa Krista, prvog i glavnog činioca cjelovitog razvoja narodâ kao i mira. Isus je, naime, naš mir, naša pravda i naše pomirenje (usp. *Ef* 2,14; *2 Kor* 5,18).

Mirotvorac je, prema Isusovim blaženstvima, onaj koji traži dobro drugoga, puninu dobra duše i tijela, danas i sutra.

Iz tog učenja se može izvesti zaključak da je svaka osoba i svaka zajednica – redovnička, građanska, odgojna i kulturna – pozvana zalagati se za mir. Mir je u prvom redu ostvarivanje zajedničkog dobra društva na njegovim različitim razinama, primarno i intermedijarnoj, nacionalnoj, međunarodnoj i globalnoj. Upravo zato se može s pravom reći da je put koji vodi do ostvarivanja općeg dobra ujedno put koji treba slijediti u postizanju mira.

#### ***Mirotvorci su oni koji ljube, brane i promiču život u njegovoj cjelini***

4. Put koji vodi do postizanja općeg dobra i mira je prije svega poštivanje prema ljudskom životu, promatranom u mnogostrukosti njegovih aspekata, počevši od njegova začeca, preko njegova rasta i razvoja pa sve do njegova prirodnog svršetka. Pravi su mirotvorci, dakle, oni koji ljube, brane i promiču ljudski život u svim njegovim vidicima: osobnom, zajedničkom i transcendentnom. Život u punini je vrhunac mira. Onaj koji želi mir ne može tolerirati nasrtaje i zločine protiv života.

Oni koji ne cijene dovoljno vrijednost ljudskog života i, samim tim, zalažu se primjerice za liberalizaciju pobačaja, možda ne shvaćaju da na taj način predlažu postizanje lažnog mira. Bijeg od odgovornosti, koji obezvjeđuje osobu, a još više ubojstvo jednog nevinog bića koje se ne može braniti, neće moći nikada donijeti sreću i mir. Doista, kako netko može tvrditi da se zauzima za mir, cjeloviti razvoj narodâ i samo očuvanje okoliša, a ne brani pravo na život najslabijih, počevši od nerođene djece? Svaka povreda života, osobito u njegovu početku, neizbježno nanosi nepopravljive štete razvoju, miru i okolišu. Jednako tako nije ispravno uvoditi kriomice u zakonodavstvo lažna prava na slobode koja, budući da se temelje na

ograničenom i relativističkom shvaćanju ljudskog bića i vještom korištenju dvoznačnih izraza usmjerenih promicanju tobožnjeg prava na pobačaj i eutanaziju, ugrožavaju temeljno pravo na život.

Postoji također potreba da se prizna i promiče također prirodnu strukturu braka kao zajednice jednog muškarca i jedne žene s obzirom na pokušaje da se s njom pravno izjednači ostale vrste zajednicâ koje se od nje stubokom razlikuju i koje joj, zapravo, štete i pridonose njezinoj destabilizaciji, potamnjujući njezinu posebnu narav i njezinu nezamjenjivu društvenu ulogu.

Ta načela nisu istine vjere, niti su tek neka posljedica prava na vjersku slobodu. Ona su upisana u samu čovjekovu narav, spoznatljiva su razumom te su dakle zajednička svim ljudima. Nastojanja Crkve oko njihova promicanja nema dakle konfesionalni karakter, već su upravljena svim osobama, neovisno o njihovoj vjerskoj pripadnosti. To djelovanje je to potrebnije što se ta načela više niječe ili pogrešno shvaća, jer to predstavlja povredu istine o osobi, tešku ranu nanесenu pravедnosti i miru.

Zato je drugi važni način kojim se pomaže izgrađivanju mira taj da pravni sustavi i pravosuđa priznaju pravo na korištenje prava na prigovor savjesti kada su posrijedi zakoni i vladine mjere koji predstavljaju napad na ljudsko dostojanstvo, kao što su pobačaj i eutanaziju.

Među temeljna ljudska prava, također u pogledu miroljubivog suživota narodâ i mira u svijetu, ubraja se također pravo pojedinaca i zajednica na vjersku slobodu. U ovom povijesnom trenutku, sve je važnije to pravo promicati ne samo s negativne točke gledišta, kao *sloboda od* – primjerice, od obavezâ i prisilâ u pogledu slobode izbora vlastite religije –, nego također s pozitivne točke gledišta, u njegovim raznim inačicama, kao *sloboda za*: primjerice, svjedočenje vlastite vjere, obznanjivanje i prenošenje svog učenja; uključivanje u

aktivnosti na odgojnom, dobrotvornom i karitativnom polju koje omogućuju provoditi u djelo vlastite religijske zapovijedi; postojanje i djelovanje kao socijalna tijela, uređena prema vlastitim doktrinarnim načelima i institucionalnim ciljevima. Nažalost, i u zemljama drevne kršćanske tradicije bilježi se sve veći broj slučajeva vjerske nesnošljivosti, osobito prema kršćanstvu i onima koji jednostavno nose prepoznatljive znakove vlastite vjerske pripadnosti.

Mirotvorac mora imati također pred očima da, u sve većem dijelu javnog mnijenja, ideologije radikalnog liberalizma i tehnokracije nameću uvjerenje da postizanju ekonomskog rasta treba težiti čak i na štetu socijalne uloge države i mrežâ solidarnosti civilnog društva, kao i socijalnih pravâ i dužnosti. Treba, međutim, podsjetiti da su ta prava i dužnosti od temeljne važnosti za puno ostvarenje ostalih prava, počevši od građanskih i političkih.

Među pravima i dužnostima koja su danas najugroženija ubraja se pravo na rad. Razlog tome krije se u činjenici da su rad i ispravno priznavanje pravnog položaja radnika sve više obescijenjeni, jer se smatra da ekonomski razvoj ovisi prije svega o potpunoj slobodi tržišta. Rad se tako promatra kao varijabla koja ovisi o ekonomskim i financijskim mehanizmima. U vezi s tim ponovno tvrdim da ljudsko dostojanstvo, kao i ekonomski, društveni i politički razlozi traže da se i nadalje »daje prioritet cilju da se svima omogući pristup stalnom zaposlenju« [4]. Preduvjet za ostvarenje tog ambicioznog cilja je novo shvaćanje rada, utemeljeno na etičkim načelima i duhovnim vrijednostima, koji će učvrstiti poimanje rada kao temeljnog dobra za osobu, obitelj i društvo. S tim je dobrom nerazdvojno povezana dužnost i pravo koji zahtijevaju hrabre nove politike zapošljavanja svijetu.

### ***Izgrađivati dobro mira pomoću novog modela razvoja i ekonomije***

5. Sa svih strana može se čuti da je danas nužan novi model razvoja, kao i novi pristup ekonomiji. I cjeloviti, solidarni i održivi razvoj i opće dobro zahtijevaju ispravnu ljestvicu dobara i vrijednosti, koju je moguće ustrojiti tako Bog bude središnja referentna točka. Nije dovoljno imati na raspolaganju mnogo sredstava i mnogo mogućnosti izbora, ma koliko oni vrijedni bili. I raznovrsnost dobara koja stoje u službi razvoja i široka lepeza izborâ moraju se koristiti u svrhu dobrog života, ispravnog vladanja u kojem se priznaje primat duhovne dimenzije i poziv na ostvarenje općeg dobra. U protivnom, oni gube svoju pravu vrijednost i na kraju bivaju uzdignuti u nove idole.

Da bi se izašlo iz trenutne financijske i ekonomske krize – koja ima za posljedicu rast nejednakosti – nužne su osobe, skupine, institucije koje promiču životospješivanjem čovjekove kreativnosti kako bi se, čak i iz krize, izvukla prilika za razlučivanje i novi ekonomski model. Prevladavajući model u posljednjim desetljećima pozivao je na traženje maksimalne zarade i potrošnje, na temelju jednog individualističkog i egoističnog razmišljanja, usmjerenog na to da se osobe promatra isključivo kroz prizmu njihove sposobnosti da odgovore na zahtjeve kompetitivnosti. Međutim, s druge točke gledišta pravi i trajni uspjeh se postiže darivanjem sebe samih, vlastitih intelektualnih sposobnosti, vlastite poduzetnosti, budući da održivi, to jest autentični ljudski ekonomski razvoj treba načelo besplatnosti kao izraz bratstva i logike dara [5]. To konkretno znači da je u ekonomskoj djelatnosti mirotvorac onaj koji sa suradnicima i kolegama, s naručiteljima i korisnicima, uspostavlja odnose koji se baziraju na poštenju i uzajamnosti. On obavlja ekonomsku djelatnost za opće dobro i doživljava svoj rad kao nešto što je iznad njegovog osobnog interesa, na dobrobit

sadašnjih i budućih naraštaja. Na taj način, on radi ne samo za sebe, već i zato da drugima osigura budućnost i dostojanstveno zaposlenje.

Na ekonomskom planu, države posebice moraju osmisliti politike industrijskog i poljoprivrednog razvoja u kojima će se posvećivati briga društvenom napretku i posvemašnjem razvoju demokracije i pravne države. Stvaranje etičkih struktura za monetarna, financijska i robna tržišta također je od temeljne važnosti i nezaobilazno; ova je nužno stabilizirati i bolje koordinirati i kontrolirati kako ne bi nanosila štetu najsiromašnijima. Pažnja mnogih mirotvoraca mora se usto usmjeriti – s većom odlučnošću no što se činilo do danas – na prehrambenu krizu, koja je daleko teža od financijske. Problem sigurnosti opskrbe hranom ponovno se našao u središtu međunarodnog političkog programa, zbog kriza povezanih, između ostalog, s naglim promjenama cijena osnovnih poljoprivrednih proizvoda, neodgovornim ponašanjima nekih ekonomskih aktera i nedostatnom kontrolom od strane vladâ i međunarodne zajednice. Da bi se uhvatili u koštac s tim krizama, mirotvorci su pozvani djelovati zajedno u duhu solidarnosti, od mjesne do međunarodne razine, sa ciljem da se zemljoradnicima, osobito na malim seoskim imanjima, omogući da mogu obavljati svoju djelatnost na dostojanstven i održiv način sa socijalnog, ambijentalnog i ekonomskog gledišta.

### ***Odgovaj za kulturu mira: uloga obitelji i institucijâ***

6. Želim ponovno snažno potvrditi da su mnogi mirotvorci pozvani njegovati ljubav prema općem dobru obitelji i socijalnoj pravednosti, kao i zauzetost za učinkoviti socijalni odgoj.

Nitko ne smije nijekati ili podcjenjivati odsudnu ulogu obitelji, te temeljne stanice društva s demografskog, etičkog,

pedagoškog, ekonomskog i političkog gledišta. Ona ima prirodni poziv promicati život: ona prati osobe u njihovu rastu i sazrijevanju i potiče uzajamno obogaćivanje kroz brigu i dijeljenje. Obitelj, na osobit način, služi kao rasadnik za osobno sazrijevanje u skladu s mjerilima Božje ljubavi. Obitelj je jedan od nezaobilaznih socijalnih subjekata u ostvarivanju kulture mira. Nužno je sačuvati pravâ roditelja i njihovu primarnu ulogu u odgoju djece, na prvome mjestu na moralnom i vjerskom polju. Obitelj je mjesto gdje se rađaju i rastu mirotvorci, budući promicatelji kulture života i ljubavi [6].

U tu golemu zadaću odgoja za mir uključene su na osobit način vjerske zajednice. Crkva vjeruje da je preuzela na sebe dio te velike odgovornosti kroz novu evangelizaciju, koja za svoje stožere ima obraćenje na istinu i Kristovu ljubav i, samim tim, duhovni i moralni preporod pojedinaca i društava. Susret s Isusom Kristom oblikuje mirotvorce obvezujući ih na zajedništvo i prevladavanje nepravde.

Posebnu zadaću u pogledu mira imaju kulturne, obrazovne i sveučilišne institucije. Od ovih se traži da pruže značajan doprinos ne samo obrazovanju novih naraštaja lidera, već također obnovi javnih, bilo nacionalnih bilo međunarodnih, ustanova. One mogu također pridonijeti znanstvenom promišljanju koje će ekonomske i financijske djelatnosti postaviti na čvrste antropološke i etičke temelje. Današnji svijet, pogotovo svijet politike, treba svježije ideje i nove kulturne sinteze, kako bi se nadišlo čisto tehničke pristupe i uskladilo razne političke struje u cilju postizanja općeg dobra. Ovo potonje, promatrano kao skup pozitivnih interpersonalnih i institucionalnih odnosâ u službi cjelovitog razvoja pojedinaca i skupina, je u temelju svakog pravog odgoja za mir.

### *Pedagogija mirotvoraca*

7. Jasno se, na kraju, uviđa nužnost predlaganja i promicanja pedagogije mira. Ona zahtijeva bogati duhovni život, jasne i ispravne moralne referentne točke i prikladne stavove i načine života. Djela mirotvorstva teže postizanju općeg dobra i pobuđuju zanimanje za mir i njegovanje mira. Misli, riječi i geste mira stvaraju mentalitet i kulturu mira, ozračje poštivanja, čestitosti i srdačnosti. Potrebno je, dakle, učiti ljude da jedni druge ljube i njeguju mir, i da u njihovim odnosima više prevladava dobrohotnost no puka tolerancija. Temeljni je poticaj tomu »reći ne osveti, priznati nepravde, prihvatiti isprike bez da smo ih tražili i na kraju oprostiti« [7], tako da se pogreške i uvrede mogu uistinu priznati, da bismo mogli zajedno kročiti prema pomirenju. To zahtijeva jačanje pedagogije opraštanja. Zlo se, naime, pobjeđuje dobrom, a u traženju pravednosti treba se voditi primjerom Boga Oca koji ljubi svu svoju djecu (usp. *Mt* 5,21-48). To je polagan proces, jer pretpostavlja duhovni razvoj, odgajanje za više vrijednosti, novu viziju ljudske povijesti. Treba se odreći lažnog mira što ga obećavaju idoli ovoga svijeta i njegovih pratećih opasnosti, onog lažnog mira koji otupljuje savjesti, koji vodi čovjeka do toga da je prignut nad samim sobom, bez volje za životom i na sve ravnodušan. Pedagogija mira, nasuprot tome, uključuje djelovanje, suosjećanje, solidarnost, hrabrost i ustrajnost.

Isus utjelovljuje sve te stavove u svome životu, sve do potpunog predanja samoga sebe, sve do »gubitka života« (usp. *Mt* 10,39; *Lk* 17,33; *Iv* 12,25). On obećava svojim učenicima da će, prije ili kasnije, doživjeti čudesno otkriće o kojem smo govorili na početku, to jest da u svijetu postoji Bog, Bog Isusa, koji je potpuno solidaran s ljudima. U vezi s tim želim podsjetiti na molitvu kojom se traži od Boga da nas učini oruđima svoga mira, da bismo nosili njegovu ljubav tamo gdje vlada

mržnja, njegovo oprostjenje gdje je uvreda, istinsku vjeru tamo gdje je sumnja. Zajedno s blaženim Ivanom XXIII. molimo Boga da prosvijetli vođe narodâ da, pored skrbi za materijalno blagostanje svojih sugrađana, jamče i brane dragocjeno dobro mira, molimo ga da jača u ljudima spremnost da ruše barijere koje ih dijele, da jača sveze uzajamne ljubavi, međusobno razumijevanje i da opraštaju onima koji su im nanijeli uvrede; tako će njegovom moći i

nadahnućem svi narodi na zemlji iskusiti bratstvo i željeni mir za kojim silno teže će cvasti i kraljevati među njima [8].

S tom molitvom, izražavam svoju želju da svi postanu pravi mirotvorci i graditelji mira, tako da ljudski grad raste u bratskoj slozi, napretku i miru.

Iz Vatikana, 8. prosinca 2012.

*Papa Benedikt XVI.*

Bilješke

[1] Usp. Drugi vatikanski koncil, *Past. konstitucija o Crkvi u suvremenom svijetu Gaudium et spes*, 1.

[2] Usp. enc. *Pacem in terris* (11. travnja 1963.): AAS 55 (1963), 265-266.

[3] Usp. isto: AAS 55 (1963), 266.

[4] Benedikt XVI., Enc. *Caritas in veritate* (29. lipnja 2009.), 32: AAS 101 (2009), 666-667.

[5] Usp. isto, 34 i 36: AAS 101 (2009), 668-670 e 671-672.

[6] Usp. Ivan Pavao II., *Poruka za svjetski dan mira 1994.* (8. prosinca 1993.): AAS 86 (1994), 156-162.

[7] Benedikt XVI., *Discorso in occasione dell'Incontro con i membri del Governo, delle istituzioni della Repubblica, con il corpo diplomatico, i capi religiosi e rappresentanze del mondo della cultura (Govor prigodom Susreta s članovima Vlade, državnih institucija, diplomatskog zbora, vjerskim vodama i predstavnicima svijeta kulture), Baabda-Libano* (15. rujna 2012.): *L'Osservatore Romano*, 16. rujna 2012., str. 7.

[8] Usp. enc. *Pacem in terris* (11. travnja 1963.): AAS 55 (1963), 304.

## PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA 21. SVJETSKI DAN BOLESNIKA

### «**Idi pa i ti čini tako!**» (Lk 10, 37)

Draga braćo i sestre!

1. Dana 11. veljače 2013., na liturgijski spomen Gospe Lurdske, svečano će se slaviti, u marijanskom svetištu u Altöttingu, 21. Svjetski dan bolesnika. Taj je dan za bolesnike, zdravstvene djelatnike, kršćanske vjernike i sve ljude dobre volje «snažni trenutak molitve, zajedništva, prinošenja trpljenja za dobro Crkve i podsjetnik svima da u licu bolesnog brata prepoznaju sveto Kristovo lice koji je, svojim trpljenjem, smrću i uskrsnućem, spasio čovječanstvo» (Ivan Pavao II., Pismo povodom ustanovljenja Svjetskog dana bolesnika, 13. svibnja 1992., 3). U toj prigodi osjećam posebnu blizinu sa svakim od vas, dragi bolesnici koji, u zdravstvenim centrima ili u svome domu, prolazite kroz teške trenutke kušnje zbog bolesti i trpljenja. Neka do svih

dopru umirujuće riječi otaca Drugog vatikanskog koncila: «Niste ni napušteni ni beskorisni: vi ste pozvani od Krista, vi ste njegov jasni odraz» (*Poruka siromašnima, bolesnima i onima koji trpe*).

2. Kako bih vas pratio na duhovnom hodočašću koje od Lurda, mjesta i simbola nade i milosti, vodi prema svetištu u Altöttingu, želim vam predložiti da razmišljate o simboličnom liku dobrog Samarijanca (usp. Lk 10, 25-37). Evandeoska prispodoba koju je napisao sveti Luka uklapa se u niz slikâ i događajâ preuzetih iz svakodnevnog života, kojima nam Isus želi pomoći da shvatimo duboku Božju ljubav prema svakom ljudskom biću, osobito prema onima koji su pogođeni bolešću ili patnjom. No, istodobno, završnim riječima iz prispodobe o dobrom



Samarijancu, «Idi pa i ti čini tako!» (Lk 10, 37), Gospodin pokazuje koji stav svaki njegov učenik mora zauzeti prema drugima, navlastito prema onima koji su u potrebi. Iz beskrajne Božje ljubavi, kroz snažnu povezanost s njim u molitvi, moramo crpiti snagu da svakoga dana iskazujemo stvarnu brigu, po uzoru na dobrog Samarijanca, za one koji su ranjeni u tijelu i duhu, za one koji traže pomoć, pa bili oni nepoznati i ma koliko siromašni bili. To vrijedi ne samo za pastoralne i zdravstvene djelatnike, već za sve, pa i za same bolesnike, koji svoje stanje mogu proživljavati s vjerom: «Čovjek ne ozdravlja tako da se kloni i bježi od patnje, već tako da bude sposoban prihvaćati nevolje, po njima sazrijevati i naći smisao po jedinstvu s Kristom, koji je patnje podnosio s beskrajnom ljubavlju» (Enc. *Spe salvi*, 37).

3. Više je crkvenih otaca vidjelo u liku dobrog Samarijanca samog Isusa a u čovjeku napadnutom od razbojnika Adama, ljudski rod izgubljen i ranjen zbog vlastitoga grijeha (usp. Origen, *Homilija XXXIV na Lukino Evanđelje*, 1-9; Ambrozije, Komentar na Lukino Evanđelje, 71-84; Augustin, Govor 171). Isus je Sin Božji, Onaj koji uprisutnjuje Očevu ljubav, koja je vjerna, vječna i bezgranična. Ali Isus je također onaj koji je «svukao» sa sebe «ruho božanstva», koji se spušta iz svojega božanskog «stanja» da preuzme na sebe ljudsko obličje (Fil 2, 6-8) i koji se približio ljudskoj patnji, sve dotle da je sišao nad pakao, kao što molimo u Vjerovanju, i donio nadu i svjetlo. On ne čuva ljubomorno svoju jednakost s Bogom, svoje božanstvo (usp. Fil 2,6), već se, pun milosrđa, priginje nad ponor ljudske patnje, da izlije ulje utjehe i vino nade.

4. Godina vjere koju slavimo predstavlja povlaštenu prigodu za jačanje službe ljubavi u našim crkvenim zajednicama, da bi svatko bio dobri Samarijanac prema drugome, prema svojim bližnjima. U vezi s tim želim podsjetiti na neke osobe, među bezbroj njih, u povijesti

Crkve, koji su pomagali bolesnicima da cijene ljudsku i duhovnu vrijednost svoga trpljenja, kako bi mogli služiti kao primjer i poticaj. Sveta Terezija od Djeteta Isusa i Svetog lica «iskusna u znanosti ljubavi (scientia amoris)» (Ivan Pavao II., Apost. pismo *Novo millenio ineunte. Ulaskom u novo tisućljeće.*, 42), umjela je živjeti «u dubokom jedinstvu s Isusovom patnjom» bolest koja ju je odvela «u smrt preko velikih patnji» (Opća audijencija, 6. travnja 2011.). Sluga Božji Luigi Novarese, na kojeg mnogi još i danas čuvaju živu uspomenu, u obavljanju svoje službe zamijetio je na poseban način važnost molitve za bolesne i s bolesnima i onima koji trpe, koje je često pratio u marijanska svetišta, na poseban način u lurdsku spilju. Nošen ljubavlju prema bližnjemu, Raoul Follereau posvetio je vlastiti život brizi za oboljele od Hansenove bolesti sve do najudaljenijih krajeva svijeta, pokrenuvši, među ostalim inicijativama, proslavu Svjetskog dana borbe protiv gube. Blažena Terezija iz Kalkute uvijek je započinjala dan susretom s Isusom u euharistiji, a zatim bi izlazila na ulice s krunicom u ruci da ondje susretne i služi Gospodinu prisutnom u onima koji trpe, osobito u onima koji su «neželjeni, nevoljeni, zanemareni». Sveta Anna Schäffer iz Mindelstettena znala je, također, na uzoran način ujediniti svoje patnje s Kristovima: «njezin bolesnički krevet postao je... samostanska ćelija a trpljenje predstavljalo misijsko služenje... Krijepljena svakodnevnim pričešću, postala je neumorno oruđe zagovora u molitvi i zrcalo Božje ljubavi prema mnogima koji su joj se obraćali za savjet» (Homilija prigodom kanonizacije, 21. listopada 2012.). U evanđelju se ističe lik Blažene Djevice Marije, koja prati svoga napaćenog Sina sve do najviše žrtve na Golgoti. Ona nikada ne gubi nadu u Božju pobjedu nad zlom, patnjom i smrću i ona zna kako prihvatiti u jednom zagrljaju vjere i ljubavi Božjeg Sina rođenog u betlehemske spilji i umrlog na križu. Njezina nepokolebljiva vjera u Božju moć bila je rasvijetljena

Kristovim uskrsnućem, koji daje nadu onome koji se nalazi u trpljenju i obnavlja sigurnost u Gospodinovu blizinu i utjehu.

5. Želim na kraju uputiti riječi iskrene zahvalnosti i ohrabrenja katoličkim zdravstvenim ustanovama i samom civilnom društvu, biskupijama i kršćanskim zajednicama, redovničkim obiteljima zauzetim u zdravstvenom pastoralu, udrugama zdravstvenih djelatnikâ i volonterâ. Neka u svima njima poraste svijest da «u materinskom i velikodušnom dočekivanju svakog ljudskog života, napose onog nejakog ili bolesnog, Crkva danas živi temeljnu vrijednost svog poslanja» (Ivan

Pavao II, Posinod. apost. pobud. *Christifideles laici*, 38).

Povjeravam ovaj 21. Svjetski dan bolesnika zagovoru Gospe od milosti, koju se časti u Altöttingu, da uvijek prati ljude koji trpe u njihovu traženju utjehe i čvrste nade, neka pomogne onima koji su uključeni u apostolat ljubavi da postanu dobri Samarijanci za svoju braću i sestre koji su pogođeni bolešću i trpljenjem. Svima drage volje podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 2. siječnja 2013.

*Papa Benedikt XVI.*

## IZJAVA HRVATSKE KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA O ZDRAVSTVENOM ODGOJU

U ime Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica koja okuplja oko 4000 hrvatskih redovnika i redovnica želim izraziti neslaganje s uvedenim zdravstvenim odgojem u hrvatske škole, odnosno s četvrtim modulom koji se odnosi na spolni odgoj i rodnu ravnopravnost.

U tom smislu u ime hrvatskih redovnika i redovnica upućujem podršku svim roditeljima i udrugama, kardinalu Josipu Bozaniću svim hrvatskim nadbiskupima i biskupima, svim pojedincima i organiziranim skupinama te poduzećima, svima koji se bore da hrvatska mladež u osnovnim i srednjim školama ne sluša naprasno uveden četvrti modul zdravstvenoga odgoja koji je za vjernike i ljude koji se drže naravnoga zakona neprihvatljiv.

Ističemo da je zdravstveni odgoj itekako dobro došao u hrvatski obrazovni sustav te pozdravljamo uvođenje prva tri modula, ali podršku dajemo svima onima koji se protive uvedenom četvrtom modulu te traže alternativu.

U demokratskoj Hrvatskoj sadašnji se stav Vlade Republike Hrvatske koja stoji iza zdravstvenog odgoja može nazvati rep-

resivnim, a vjernicima se, i svim onim građanima koji se ne slažu s četvrtim modulom, uskraćuje pravo na izjašnjavanje drugačijeg mišljenja. Vladajuće strukture, vješto se koristeći sebi sklonim medijima kojih je u Hrvatskoj najviše, javnosti poručuju da Crkva treba šutjeti jer je srednjovjekovna i ne prati suvremene tijekove 21. stoljeća, a vjernicima poručuju da su zaostali. Pritom nitko iz Vlade ne želi priznati da su u izradi spornoga modula pogriješili proceduralno, stručno i da su uveli program koji je u suprotnosti sa svjetonazorom većine stanovnika koji u Hrvatskoj žive. To je bit problema. Sa željom da dezorijentira i vjernike i ostale građane Vlada ovih dana raznim medijskim spinovima nastoji odvlačiti pozornost od biti problema, kako bi se relativizirali roditeljski prosvjedi.

Tražimo da predstavnici Vlade odustanu od takvih neprimjerenih igara te da u duhu demokracije pristanu na dijalog sa zainteresiranim stranama te se vjernicima i ostalima koji to žele dadne mogućnost izbora.

*dr. sc. Vinko Mamić, OCD  
predsjednik Hrvatske konferencije  
viših redovničkih poglavara i poglavarica*

**ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA**

Broj: 30/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

**IZBOR ČLANA BISKUPIJSKOG PASTORALNOG VIJEĆA**

S obzirom na premještaj vlč. Božidara Volarića na novu službu, a u smislu članka 5. i članka 9. Statuta Biskupijskog pastoralnog vijeća, potrebno je da dijecezanski svećenici rapskog izbornog područja na idućem dekanatskom susretu izaberu novog člana te

da preko dekana dostave potpisanom ime izabranoga.

**BISKUP:**

✠ Valter, v. r.

Broj: 31/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

**IZBOR ČLANA PREZBITERSKOG VIJEĆA**

Usljed promjena u službama vlč. Antonu Valkoviću i vlč. Robertu Zuboviću prestalo je članstvo u Prezbiterskom vijeću Biskupije Krk.

Svećenicima toga područja poslat ćemo poštom glasačke listiće, koje neka ispunjene dostave u zatvorenoj omotnici sa naznakom «za Prezbitersko vijeće», na ime potpisano-ga Biskupa, najkasnije do 10. veljače 2013.

Zbog premještaja vlč. Roberta Zubovića potrebno je izabrati novog člana Prezbiterskog vijeća za prvo područje (otok Krk).

**BISKUP:**

✠ Valter, v.r.

Broj: 32/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

**IZBOR ČLANOVA ŽUPNIH PASTORALNIH VIJEĆA**

Većini je župnih pastoralnih vijeća istekao mandat krajem 2012. godine. Kako bi se svim župnim pastoralnim vijećima u biskupiji ujednačio mandat, ovime određujem sljedeće:

2. Do 1. ožujka 2013. sve župe trebaju izvršiti izbor članova za novi mandat vijeća.

1. Svim župskim pastoralnim vijećima u sadašnjem sastavu mandat traje do daljnje-ga, tj. dok Ordinarijat ne odredi datum početka mandata novih pastoralnih vijeća, bez obzira na trenutno trajanja mandata članovima ŽPV.

3. Imenovanje i izbor vrši se prema već postojećim biskupijskim propisima, kako stoji u *Pravilniku za izbor članova župnog pastoralnog vijeća*, br. 393/2007., objavljenom u *Službenom vjesniku Biskupije Krk* br. 4/2007., str. 91.

4. Do 10. ožujka 2013. treba poslati Ordinarijatu na odobrenje novi sastav župskog pastoralnog vijeća.

**BISKUP:**

✠ Valter, v.r.

Broj: 33/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

### OBVEZE PREMA ORDINARIJATU

1. **Statistiku vjerskog života župe** za 2012. godinu župnici trebaju poslati ovom Ordinarijatu **do konca siječnja o. g.**

2. **Financijski izvještaj** za godinu 2012. treba dostaviti Ordinarijatu **do konca veljače o. g.** Ukoliko neke župe nisu poslale izvještaj za neku od proteklih godina, neka to učine čim prije.

3. **Matice – parice** dostavljaju se ovom Ordinarijatu preko dekanskih ureda. Ti će ih

uredi poslati Ordinarijatu **najkasnije do konca ožujka.**

Molimo župnike da budu točni u izvršavanju gornjih obaveza, naročito slanja statistika kako bi i Ordinarijat mogao na vrijeme izvršiti svoje obaveze prema centralnim uredima Svete Stolice.

BISKUP:  
✠ Valter, v. r.

Broj: 34/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

### DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

– 2. VELJAČE 2013. –

Pozivam sve redovnike i redovnice na području Krčke biskupije da na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu, u subotu, 2. veljače, kada obilježavamo Dan posvećenog života, dođu u Krk kako bi zajedno, kao i svake godine, zahvalili Bogu na daru posebnog izabranja.

Toga dana u 17 sati naći ćemo se u velikoj dvorani Biskupskog dvora u Krku gdje će pobudnu egzortu održati fra Diego Deklić OFM sa Košljuna. U 17.45 sati redovnici svećenici će poći u sakristiju katedrale gdje će se obući za misu. Redovnici nesvećenici i redovnice poći će u kriptu gdje će dobiti svijeće i čekati početak obreda. Biskup će se spremi za misu u kripti, a svećenici u sakristiji katedrale. Pjevači će početak obreda dočekati u kripti.

Svi svećenici će u 18.00 sati iz sakristije doći u kriptu, gdje će započeti blagoslov svijeća. Ophod će krenuti iz kriptu u kated-

ralu ovim redom: iza procesionalnog križa i svijećonoša idu redovnice, pjevački zbor, ministranti, redovnici nesvećenici, svećenici i biskup. Za vrijeme euharistijskog slavlja, nakon homilije, redovnici i redovnice obnovit će svoja redovnička obećanja.

Poslije mise svi su prisutni svećenici, redovnici i redovnice pozvani u biskupski dvor na domjenak.

Znam da otočka konfiguracija naše biskupije ne pogoduje zajedničkom okupljanju u jednom središtu, naročito u zimskom vremenu. Uza sve to, svake su nas godine na ovaj dan obradovali svojim prisustvom redovnici i redovnice sa svih naših otoka. Radujem se unaprijed da će i ove godine biti tako.

BISKUP:  
✠ Valter, v. r.

Broj: 35/2013.

Krak, 17. siječnja 2013.

## DAN ŽIVOTA

– 3. VELJAČE 2013. –

Prošle smo godine koncem mjeseca listopada obilježili dvadesetu obljetnicu našeg Pokreta za život. Vodstvo Pokreta organiziralo je tom prigodom respektabilan znanstveni skup, na kome su kao predavači sudjelovale i osobe iz inozemstva. Skup je okupio oko 250 sudionika.

Dan života, koji se na prvu nedjelju mjeseca veljače svake godine obilježava diljem svijeta, poprima sve veću aktualnost zbog sve otvorenijih prijatelja životu, naročito onom nerođenom i životu starijih osoba. Svjedoci smo da se događa ono što je blaženi Ivan Pavao II. ustvrdio, a to je da se demokracija bez moralnih načela izokreće u totalitarizam. Neka se i ove godine Danu

života prida odgovarajuća važnost. Svećenici se na misama u nedjelju 3. veljače mogu poslužiti za propovijed Biskupovom porukom. Neka se svakako u molitvi vjernika i u tjednu prije i poslije Dana života moli za poštivanje ljudskog života od začeća do prirodne smrti.

Ukoliko u župi ima članova Pokreta za život, neka svećenici surađuju s njima i s drugim suradnicima u obilježavanju ovog Dana.

Biskup će 3. veljače u 10 sati u katedrali slaviti svetu misu.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 36/2013.

Krak, 17. siječnja 2013.

## 21. SVJETSKI DAN BOLESNIKA

– 11. VELJAČE 2013. –

Svjetski dan bolesnika tradicionalno se slavi na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače. U rubrici *Dokumenti* donosimo vam prigodnu papinu poruke koja nosi naslov «Idi pa i ti čini tako!» (Lk 10, 37) koju možete koristiti toga dana na misama za bolesne. Uz ovu misu, ako smatraju uputnim, svećenici mogu podijeliti sakrament bolesničkog pomazanja bolesnima obrazloživši prije toga župnoj zajednici narav i svrhu ovog sakramenta te kome se on podjeljuje.

Ovaj je dan brige za bolesne, kao i cijeli mjesec veljača, kada se u našoj biskupiji

naglašava briga za umiruće, prigoda da se po župama intenzivnije, pa ako je potrebno i sa Župnim pastoralnim vijećima, promišlja briga za bolesne i umiruće te adekvatna molitvena i sakramentalna skrb kao i drugi vidovi pomoći. Budući da je u našim župama i sve više starijih vjernika, ni briga za njih nikako ne smije izostati.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 37/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

## TEČAJ PRIPRAVE ZA BRAK

Tečaj pripreme za brak za područje **otoka Krka** održat će se kroz osam večeri i to od 28. do 31. siječnja te od 4. do 7. veljače 2013. godine. Tečaj će u ponedjeljak 28. siječnja započeti u 19.00 sati u dvorani Biskupskog Ordinarijata u Krku, a u slučaju većeg broja polaznika, ostale bi se dane Tečaj održavao u dva termina u dogovoru s polaznicima Tečaja.

Za područje **otoka Lošinja** tečaj će se održati od ponedjeljka 04. veljače do ponedjeljka 11. veljače, a za područje **otoka**

**Cresa** od ponedjeljka 04. ožujka do subote 09. ožujka.

Za područje **otoka Raba** tečaj će se održati od nedjelje 03. ožujka do četvrtka 07. ožujka.

Ukoliko bude dovoljno prijavljenih Tečaj pripreme za brak u **Novalji** će se održati u korizmi. Točan datum još nije poznat.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 38/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

## MISA I BRIGA ZA UMIRUĆE U VELJAČI

Godine 1972. je određeno da tijekom mjeseca veljače svake godine župnik slavi za umiruće jednu svetu misu u župi. Skoro u svakoj župi sve je veći broj slučajeva da se ne zove svećenika težim bolesnicima i umirućima. Matične knjige dokazuju da mnogi umiru a da se nisu pomirili s Bogom. Tu treba pribrojiti one koji umiru naglo u saobraćajnim nesrećama, naročito mladi, za koje se zna da nisu i po više godina pristupali sakramentima. Trebamo biti razumni i

dosljedni prigodom sprovoda takvih osoba, a ne svojim prisustvom i riječima uzdizati ono što bi trebalo žaliti. Braćo svećenici, dužni smo govoriti vjernicima istinu i one koji se sakramenata boje ozbiljnim riječima upozoriti na vječnu propast.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 39/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

## KORIZMA

U ovoj Godini vjere korizma neka na poseban način bude vrijeme preispitivanja, produblјivanja i pročišćavanja naše vjere i života po vjeri kako bismo se što dostojnije pripremili za svetkovinu Uskrsa i što potpunije odgovorili na neizmjernu Božju ljubav čije očitovanje dostiže svoj vrhunac u miste-

riju Isusove muke, smrti i uskrsnuća koji u svetom vremenu korizme intenzivnije razmatramo.

Neka i ove godine to bude vrijeme posta, pokore i molitve, a u župnim zajednicama potiče se organiziranje duhovne obnove. Pri-

likom pobožnosti križnog puta na kojem se, posebno gdje se on organizira u vanjskom prostoru, odaziva lijepi broj vjernika, neka se biraju prikladni tekstovi križnoga puta. Korizma je i vrijeme iskazivanja konkretnih djela ljubavi prema potrebnima u sredinama u kojima živimo.

Korizmena poruka pape Benedikta XVI. moći će biti objavljena tek 1. veljače 2013. pa ćemo vam je naknadno dostaviti.

Korizma započinje Čistom srijedom – Pepelnicom, 13. veljače o. g. O pepeljenju smo potanje govorili i dali upute u *Službenom vjesniku* br. 1/2008., str. 11, pa se braća

svećenici upućuju da o tamo rečenom vode računa.

Na Čistu srijedu i Veliki petak obvezni su post i nemrs: post za sve punoljetne vjernike do započete šezdesete godine života, a nemrs za sve one koji su navršili četrnaestu godinu života. Nemrs treba održavati u sve korizmene petke, dok se u drugo vrijeme kroz godinu može zamijeniti nekim drugim pokorničkim djelom. Dobro je na to uvijek iznova podsjećati i podučavati naše vjernike.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 40/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

#### GODIŠNJICA SMRTI BISKUPA KARMELA ZAZINOVIĆA

– 5. OŽUJKA 2013. –

U utorak 5. ožujka 2013. navršava se šesnaest godina od smrti biskupa Karmela. Toga će dana biskup u katedrali u 18.30 sati slaviti koncelebriranu misu i na grobu izmoliti molitve predviđene Rimskim pontifikalom za pokoj njegovu duše. Na misu su du-

žni doći i koncelebrirati kanonici Stolnog kaptola i svećenici grada Krka.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 41/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

#### MILOSTINJA IV. KORIZMENE NEDJELJE I MISE «ZA DUŠE»

Ove godine četvrta korizmena nedjelje pada na dan 10. ožujka. Od milostinje koja se na svim misama skupa te nedjelje kao i kroz tjedan nakon te nedjelje župnici i župni upravitelji dužni su slaviti ili dati slaviti mise za pokojne – «za duše» – po dvostrukom misnom stipendiju.

Neka se te mise služe u tjednu neposredno nakon četvrte korizmene nedjelje i neka

vjernici budu o tome obaviješteni. Podrobnije o ovom predmetu nalazi se u broju 6/2000 našeg Službenog vjesnika na str. 154 i 155 pod brojem 821/2000 od 13. prosinca 2000. godine.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 42/2013.

Krak, 17. siječnja 2013.

## OBLJETNICA REĐENJA BISKUPA VALTERA ŽUPANA

– 15. OŽUJKA 2013. –

U petak, 15. ožujka 2013. spominjemo petnaestu obljetnicu biskupskog ređenja našega dijecezanskog biskupa, mons. Valtera Župana.

Potičemo Vas da u svim misama s vjernicima toga dana posebnim zazivom u molitvi vjernika spomenemo svoga biskupa da ga i nadalje Bog uzdrži u njegovom radu i

skrbi za povjereni mu Božji narod Krčke biskupije.

Izrazimo na taj način zajedništvo s našim o. Biskupom kao i zahvalnost Bogu za sve što preko njega čini za našu biskupijsku zajednicu i šire.

KANCELAR:  
Franjo Velčić

Broj: 43/2013.

Krak, 17. siječnja 2013.

## PLENARNI PREDUSKRSNI SVEĆENIČKI SASTANAK

– 20. OŽUJKA 2013. –

Obavještavaju se dijecezanski svećenici i redovnici da će se preduskrsni svećenički sastanak održati u srijedu, 20. ožujka 2013. u Biskupskom dvoru u Krku.

Dnevni red i ostale detalje o tom susretu javit ćemo naknadno. Mole se svećenici i

redovnici da ga već sada ubilježe u svoje kalendare i rezerviraju ovaj termin.

BISKUP:  
✠ Valter, v. r.

Broj: 44/2013.

Krak, 17. siječnja 2013.

## PASTIRSKI POHOD ŽUPA KRČKOG DEKANATA

Od mjeseca travnja do lipnja ove godine izvršit će pastirski pohod u župama Krčkog dekanata prema sljedećem rasporedu koji je dogovoren na sastanku sa svećenicima 3. listopada 2012.

**Poljica:** 4. i 5. travnja te od 12. do 14. travnja. Biskup će se približe dogovoriti sa župnikom o ovim terminima.

**Punat:** od 15. do 21. travnja

**Vrh:** od 2. do 5. svibnja

**Kornić:** od 6. do 12. svibnja

**Krk:** od 12. do 19. svibnja

**Linardić:** od 27. svibnja do 2. lipnja

**Stara Baška:** 9. lipnja

Župnici će se dogovoriti s biskupom o točnom rasporedu pohoda. Zadnji dan pohoda je uvijek nedjelja kada je i slavlje svete Potvrde.

Pisani program potrebno je poslati Ordinarijatu u dva primjerka mjesec dana prije početka pohoda, a Izvještaj, također u dva primjerka, najkasnije petnaest dana prije pohoda.

Župnici će u pripremi vjernika na pohod voditi računa o napomenama koje je biskup dao na susretu s njima 3. listopada 2012.

BISKUP:  
✠ Valter, v. r.



Broj: 45/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

## PRVE SUBOTE U MJESECU

Knjižica «Prve subote», koju svake godine priprema Bogoslovno sjemenište u Đakovu, ove će godine, kako saznajemo, doći s malim zakašnjenjem. Iskoristite je u animiranju misa na prve subote, euharistijskih klanjanja po ovoj nakani te dana uoči nedjelje Dobrog pastira.

Molitva je srce brige za duhovna zvanja. Gospodar žetve gospodar je pozivanja i gospodar duhovnog zvanja. Bog je prvi na djelu: on prvi ljubi, on ide ususret, on želi spa-

siti čovjeka. O toj istini svjedoči nam Biblija sa svake svoje stranice. Ipak u to svoje djelo pozivanja uključuje i svakog vjernika: htio je naime da i naša molitva bude dio njegova pozivanja. Sam nam je Krist to otkrio i traži da svako duhovno zvanje bude plod i naše molitve i njegova pozivanja.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 46/2013.

Krk, 17. siječnja 2013.

## OTPUŠTENJE CENZURE ZBOG POBAČAJA

Tko nešto poduzme radi pobačaja upada, ako dođe do učinka, u izopćenje unaprijed izrečeno» (kan. 1398).

Prema općim kanonskim normama u izopćenje upadaju one katoličke osobe koje su svjesno i slobodno, fizički ili moralno, sudjelovale u zločinu učinkovitog pobačaja.

Redovitom vlašću mogu otpustiti tu cenzuru: ordinarij (tj. dijecezanski biskup, generalni i biskupski vikar, viši redovnički poglavari) u sakramentu ispovijedi i izvan nje; a samo u sakramentu ispovijedi: svaki biskup i kanonik pokorničar (usp. kann. 1355, § 1; 508, § 1).

Da bi vjernici u našoj biskupiji mogli lakše dobiti otpuštenje cenzure zbog pobačaja i nakon toga odrješenje od grijeha, ovime u smislu kan. 137, § 1 delegiram do opoziva za otpuštenje te cenzure u sakramentu ispovijedi sljedeće prezbitere:

- a) sve dekane i župnika u Novalji;
- b) gvardijane samostana oo. Franjevacu u Krku, Košljunu, Glavotoku, Portu i

Cresu te priora oo. Karmelićana u Krku;

- c) sve ispovjednike u korizmeno i vazmeno vrijeme, u došašću i u božićno vrijeme, za Veliku Gospu i Sve Svete;
- d) sve ispovjednike za vrijeme duhovnih vježbi i obnova, duhovnih seminara i misija.

Svi ispovjednici trebaju imati u vidu i mogućnost otpuštenja cenzure u tzv. «urgentnom slučaju»: kad je naime skrušenom pokorniku «teško ostati u stanju teškoga grijeha za vrijeme potrebno da o tome odluči mjerodavni poglavar» (kan. 1357, § 1). Način postupanja u takvom slučaju određen je u kan. 1357, § 2 te ga ispovjednici trebaju obdržavati.

Neka ispovjednici osim toga ne propuste na primjeren način predočiti pokornicima ozbiljnost i težinu počinjenog zla i neka im prema njihovim prilikama nalože ozbiljnu i spasonosnu pokoru.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

## **IZ KATEHETSKOG UREDA**

### BISKUPIJSKA ZAVRŠNICA VJERONAUČNE OLIMPIJADE

U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije održat će se 19. veljače u Krku biskupijska/županijska završnica Vjeronaučne olimpijade za učenike osnovnih i srednjih škola. Pobjednici će zastupati biskupiju

na završnom nacionalnom natjecanju koje će se održati 4.-6. travnja 2013. u Dubrovniku.

*Anton Peranić, predstojnik*

### DUHOVNA OBNOVA ZA ODGOJITELJICE U VJERI I VJEROUČITELJE LAIKE I ČASNE SESTRE

U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije, održat će se od petka 8. ožujka do nedjelje 10. ožujka o.g. u biskupijskom pastoralnom centru «Betanija» u Čunskom duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vje-

roučitelje laike i časne sestre naše Biskupije. Voditelj duhovne obnove bit će preč. Antun Toljanić, ekonom naše biskupije.

*Anton Peranić, predstojnik*

## **IZ POVJERENSTVA ZA MLADE**

### OPĆA SPECIJALIZACIJA ZA ANIMATORE DUBROVAČKE, KRČKE, ŠIBENSKE I KOTORSKE BISKUPIJE

Opća specijalizacija se održala od 4. do 11. siječnja o.g. u Pastoralnom centru «Marija Majka Crkva» na Plitvicama. Na specijalizaciji je uz dvanaest animatora instruktora sudjelovao 49 sudionika. Među njima bilo je i 18 animatora iz naše biskupije: Ilovik (1), Mali Lošinj (1), Cres (2), Poljica (3), Dubašnica (1), Krk (2), Vrbnik (2), Rab (2), Banjol (1), Novalja (3).

Kroz cijelu proteklu pastoralnu godinu 2011/2012. u četiri vikend susreta kroz temeljnu formaciju za animatore prošla su 32 sudionika iz župa naše biskupije. Samo oni koji su najviše jednom izostali, a to znači da

su prisustvovali na tri vikend susreta, bili su prepušteni specijalizaciji.

Na ovogodišnjoj specijalizaciji sudionici su imali priliku specijalizirati se za rad s mladima ili za rad s djecom, te obogatiti svoje znanje koje će im kasnije koristiti u njihovom poslanju kao župnih animatora. Program je obuhvaćao raznovrsne sadržaje na kojima su animatori učili kako u svojim župama pokrenuti i voditi radionice i grupe kao što su: rekreativno-sportska, karitativna, kreativna, ekološka, dramska, liturgijska, plesna, molitvenobiblijska, dječji zbor, zbor mladih, novinarsko-informatička, prvopričesnici, krizmanici

i ministranti. Sudionici su također svladali komunikacijske vještine i stilove vođenja animatora, te znanja, kvalitete i sposobnosti u načinu rada s mladima koje kao animatori moraju imati.

Cijeli program vodili su animatori instruktora Ureda HBK za mlade uz duhovno vodstvo s. Maje Dolenc KMP, povjerenika za mlade dubrovačke biskupije vlč. Marina Lučića, šibenske biskupije vlč. Gabrijela Jagarinca te krčke biskupije vlč. Saše Ilijića.

Uz radionice, program je obuhvaćao raznovrsne zadatke: od čišćenja kuće u kojoj polaznici borave, pripreme obroka, animaciju molitvenih čitanja na sv. misi i večernjoj molitvi, pa do kreativnog rada koji je uključivao izrađivanje poklona za osobu za koju je polaznik molio taj tjedan jer je svom prijatelju/ici bio "anđeo čuvar". Treći dan specijalizacije polaznici su se uputili na poslijepodnevni izlet na Plitvička jezera. Četvrti dan sudionicima je predavanje o spolnosti održao gost predavač g. Ladislav Ilčić, voditelj udruge «Teen Star» i «Glas roditelja za djecu» (GROZD).

Specijalizacija je završena u petak 11. siječnja sa svetom misom nakon koje je održana svečana podjela certifikata.

Ovo je već jedanaesta godina za redom da Ured HBK za mlade organizira Opću specijalizaciju animatora za sudionike koji su pohađali program Temeljne formacije animatora programa za mlade iz cijele Hrvatske.

Što mi dobivamo s ovime? Teško je ovdje reći, jer je svaki pojedini animator vezan uz svoju župu, koje opet imaju svoje posebnosti, potrebe i pastoral.

Ove smo mlade izabrali među mnogim mladima naše biskupije i u njih uložili ne samo novac nego i trud da se profiliraju u one koji će biti pomagači u animiraju mladih i djece i raznim drugim pastoralnim potrebama župâ iz koje dolaze.

Postavlja se sada pitanje: koliko ćemo ih mi kao svećenici u svojim župama znati usmjeriti (zaposeliti), povjeriti im neko mjesto u pastoralu gdje će se moći ostvariti, a sve to u vidu općeg dobra i za pojedinu župu ali i za biskupiju?

I ovih 18 kao i oni preostali koji nisu mogli pristupiti specijalizaciji, primili su solidno znanje, tehnike i smjernice kako župnicima biti od koristi, odnosno kako se kao laici ostvariti u životu zajednice. Na nama je da im sada to i omogućimo.

Kroz dugi niz godina rada Ureda za mlade, prošlo je mnogo mladih, no od animatora instruktora koji u ovom projektu rade već duži niz godina dobio sam podatak da su naši mladi jedni od najboljih u radu, duhovnosti, kreativnosti a povrh svega toga u biskupijskom zajedništvu kojeg međusobno žive. Ovo je uvjerenje iza kojeg osobno stojim, jer sam to i sam iskusio u zajedništvu s njima i ostalim mladim u drugim biskupijama.

Preporučam stoga svim župnicima koji imaju u svojim župama ove mlade animatore da ih se uvaži te im se povjeri zadatak i dužnosti u životu naših župa.

*Saša Ilijić, povjerenik*

## **DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI**

O. BISKUP JE:

*Prosinac 2012.*

11. posjetio Euh. zajednicu službenica Srca I. i M. u Sužanu i misio;
12. primio u posjet g. Ivana Zeca, predsjednika krčkog ogranka Pokreta za život;
14. misio u katedrali povodom 92. obljetnice smrti biskupa Antuna Mahnića;
15. primio u posjet članove HKLD, podružnice Rijeka;
  - istoga dana posjetio Cres;
17. primio u posjet č. s. Mariangelu Galić, provincijalnu službenicu ss. Ančela;
20. priredio božićno primanje;
25. slavio svečanu božićnu službu sa misom Polnoćkom;
  - slavio svečanu koncelebriranu danju božićnu misu u katedrali;
  - navečer slavio svečanu Večernju božićne svetkovine;
26. misio u Domu umirovljenika u Krku;
  - uvečer sudjelovao na koncertu zborova «Kapi» i «Kapljice» u katedrali;
27. primio u biskupskom dvoru naše bogoslove i održao s njima već uobičajni božićni susret sa svetom misom;
28. povodom blagdana Nevine dječice, misio u katedrali za članove i simpatizere Pokreta za život te im priredio primanje i druženje u dvorani Biskupskog dvora;

29. primio u posjet dr. Jurja Sepčića;
30. slavio koncelebriranu misu u katedrali povodom blagdana Svete obitelji;
31. slavio u katedrali misu zahvalnicu na kraju građanske godine.

*Siječanj 2013.*

01. slavio svečanu koncelebriranu misu u katedrali;
03. posjetio i razgledao franjevački samostan u Nerezinama;
06. misio svečanu koncelebriranu misu Bogojavljenja i predsjedao pjevanoj Večernjoj;
08. bio primljen u Zagrebu kod Apostolskog Nuncija;
09. posjetio u Malinskoj umirovljenog svećenika mons. Antona Barbiša;
10. razgledao radove u župnoj kući u Valunu i gospodarsko dobro na Mataldi (Punta Križa);
11. primio u posjet o. fra Jose Martorell, generalnog definitora oo. Trećoredaca i generalnog delegata;
12. u pratnji svog tajnika i dviju sestara iz Biskupskog dvora posjetio u bolnici generalnog vikara mons. Slavka Zeca.

### NAŠI JUBILARCI

U ovoj godini, 30. lipnja VLČ. BOGUMIL DABO i VLČ. ANTUN ZEC slave pedesetu obljetnicu misništva.

Zahvalni Bogu za njihovo plodonosno i vjerno služenje Bogu, već se sada zajedno s njima radujemo i čestitamo!

### MONS. DR. SLAVKO ZEC

Dana 7. siječnja o. g. generalni vikar mons. dr. Slavko Zec primljen je u Riječku bolnicu (na Sušaku) te 10. siječnja podvrgnut kirurškom zahvatu koji je uspješno izvr-

šen. Preč. se Slavko osjeća dobro. Želimo mu brz i uspješan oporavak te vam ga svima preporučamo u molitve!

## BOGOSLOVI

Dana 8. prosinca 2012. riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić u kapeli Bogoslovnog sjemeništa Ivana Pavla II u Rijeci postavio

je u službu lektora, uz ostale kandidate i naše bogoslove Franka Markulića i Filipa Šabalju.

## BOŽIĆNI SUSRET BOGOSLOVA

Otac biskup Valter Župan primio je u biskupskom dvoru 27. prosinca 2012. godine bogoslove krčke biskupije na božićni susret.

Osim uobičajenog druženja i razgovora, povod okupljanja bio je i primanje među službene kandidate za sveti red đakonata i prezbiterata bogoslova Franka Markulića i Filipa Šabalje. Druženje se nastavilo poslije svete mise uz čašćenje i čestitanje novim službenim kandidatima za svećeništvo Krčke biskupije. U razgovoru s biskupom bogoslovi su se osvrnuli na božićne blagdane i

svoju aktivnost u župama te na svakodnevnicu u bogosloviji i na fakultetu. Otac biskup posebno je naglasio važnost obrazovanja i duhovnosti kao neodvojivih vrijednosti za život svećenika u današnjem društvu.

Ovaj je susret bogoslovima, posebno službenim kandidatima, bio poticaj na razmišljanje o vlastitoj ulozi u bogosloviji, na preispitivanje poziva i poslanja koje će imati u skoroj budućnosti.

*Anton Budinić*

OBILJEŽENA 92. OBLJETNICA SMRTI  
SLUGE BOŽJEGA BISKUPA ANTUNA MAHNIĆA

Svečanom misom u krčkoj katedrali koju je predvodio biskup Valter Župan u petak 14. prosinca obilježena je 92. godišnjica smrti sluga Božjega Antuna Mahnića krčkog biskupa. Osobita je važna činjenica da je ovo prva obljetnica otkako je Biskupija Krk dobila dopuštenje da smije pokrenuti postupak za proglašenje blaženim i svetim biskupa Mahnića. Kroz čitavo to vrijeme, pa tako i danas, glas o biskupovoj svetosti uvijek je bio prisutan, a otkako su prije deset godina prenijeti biskupovi zemni ostaci sa zagrebačkog Ksavera u krčku katedralu, redovito se o spomendanu njegove smrti hodočasti na njegov grob.

U prigodnoj homiliji biskup Valter Župan istaknuo je zauzetost sluga Božjega Antuna Mahnića koji je svojim neumornim radom i svetim životom ostavio neizbrisive

tragove u životu svećenika i vjernika laika Krčke biskupije. Širinu duha i zauzetosti tog velikana iz ne tako davne crkvene povijesti može se promatrati na mnogim poljima njegova biskupskog rada, a aktualnost i suvremenost njegove poruke može se promatrati kroz Pilatovo pitanje Isusu: «Što je istina?». U današnjem društvu nameću se mnogi odgovori kao jednakovrijedni i time se Istina relativizira. Biskup Mahnić odlikovao se jasnim iznošenjem evanđelja – Božje nauke i poruke za čovjeka – za ljude. To nije bila njegova poruka, to je Isusova radosna vijest, stara 2000 godina. Ona se ne mijenja, ona nije svojina nekog čovjeka, ni svećenika, ni biskupa. Crkva ne naučava nešto što u nekom trenutku nekome odgovara. Biskup Valter upozorio je kako se i danas nameće i stvara sukob između Evanđelja koje se pri-

kazuje kao neznanstveno i onoga što je znanost pod čijom se krinkom često stavljaju i stvari koje su čista tlapnja. Istakao je kako i davao često pod krinkom anđela svjetla unosi pomutnju među čovjeka nazivajući ono što je laž istinom i obrnuto. Zato je potrebna odlučnost kako bi se držali Istine i

oduprijeli nametanju tuđih i krivih mišljenja na silu.

Na kraju misnog slavlja biskup i svećenici uputili su se na grob sluge Božjeg Antuna Mahnića gdje su se pomolili. Po završetku slavlja svi su se okupili u dvorani Biskupskog dvora na prigodnom druženju.

## HODOČAŠĆE POVJERENJA NA ZEMLJI – TAIZE, RIM 2013.

Grad Rim bio je od 28. prosinca do 2. siječnja domaćin 35. europskog susreta mladih u organizaciji zajednice iz Taizea. Četrdeset tisuća mladih iz cijele Europe i šire okupilo se kako bi šest dana molili, razmjenjivali mišljenja i dijelili život sa župama, obiteljima i vjerskim zajednicama u Rimu i okolici.

Zašto Rim? U dokumentu za Godinu vjere: *Porta fidei*, papa poziva da se hodočasti na grobove svetaca, te se tamo ispovijedi vjera. Vođeni ovom željom, povjerenstvo za pastoral mladih naše biskupije organiziralo je ovo hodočašće na koje je pošlo 84 mladih sa kvarnerskih otoka. Mlade su pratili svećenici: vlč. Ranko Papić, vlč. Božidar Volarić i vlč. Saša Ilijić, povjerenik. Krčku biskupiju na hodočašću povjerenja zastupali su mladi iz: Velog Lošinja, Malog Lošinja, Čunskog, Cresa, Vrbnika, Punta, Krka, Linardića, Dubašnice, Kampora, Raba, Banjola i Novalje.

Naše hodočašće započelo je 27. prosinca posjetom Kobdilja, rodnog mjesta Sluge Božjega Antuna Mahnića. Dolaskom u to mjesto, slavili smo svetu misu u župnoj crkvi u Štanjelu gdje je Sluga Božji bio kršten i gdje je primio ostale sakramente. U prepunoj raspjevanoj crkvi ispunjenoj našim mladima kao i s nekolicinom vjernika dotične župe i njihovim župnikom, započeli smo tako po zagovoru Sluge Božjega Antuna Mahnića ovo hodočašće povjerenja na zemlji, razmatrajući njegov lik i njegovu otvorenost i povjerenje koje je gajio prema mladima kako bi ih u katoličkoj vjeri i domoljub-

lju učvrstio u raspoznavanju onoga što je dobro od onoga što je loše. U zajedništvu sa župnikom ustanovili smo da je ovo prvo hodočašće mladih, ali i inače, u rodnu župu i mjesto ovoga Sluge Božjega.

Dolaskom u Rim, mladi su se morali podijeliti u više grupa. Tada je svatko krenuo u svoju župu gdje su mlade dočekali domaćini. Zajedničke su se molitve održavale svaki dan u jutarnjim satima po župama domaćina kao i radionice na temu pisma i poruke brata Aloisa, priora Zajednice iz Taizea, koja sadrži četiri prijedloga za «otkrivanje izvora povjerenja u Boga». Molitve su se nastavile u 14 i 19.30 sati u sedam bazilika i glavnim crkvama u gradu. Zajednički obroci dijelili su se na Circo Massimo, a bilo je moguće prisustvovati i tematskim radionicama u poslijepodnevnim satima koje su uključivale i posjet katakombama i drugim povijesnim mjestima.

U subotu, 29. prosinca u 18 sati, na trgu ispred bazilike Svetog Petra održala se molitva u duhu Taizea, a molitvi je nazočio i papa Benedikt XVI. koji se tom prigodom obratio mladima.

Na Staru godinu slavilo se u molitvenom bdijenju za mir u svijetu, nakon kojega je nastupio poznati «Festival naroda» u kojemu se svaka zemlja trebala predstaviti sa svojom zanimljivošću.

Nakon zaključne molitve u župama domaćina 02. siječnja oko podne krenulo se prema Veneciji gdje su mladi noćili. Dugog jutra slavila se sveta misa zahvalnica u kriпти

bazilike Sv. Marka uz njegov grob. Istoga dana u večernjim satima mladi su se vratili svojim obiteljima.

Brat Alois u svojem pismu piše: «Nadamo se da će ovaj susret u Rimu biti lijepo iskustvo zajedništva, u kojem će mladi upoznati Crkvu kao mjesto prijateljstva, gdje smo ujedinjeni izvan svih granica. A Onaj koji nas ujedinjuje jest uskrsli Krist!»

Nama svećenicima drago je da smo mogli ove dane provesti u druženju i osluškivanju naših mladih s kojima radimo tijekom cijele godine. To nije samo «otići na put», već je to doista suživot u kojem kroz individualne i grupne razgovore dolazimo do pitanja i odgovora za duhovni rast svakog pojedinca ali i prilika da privedemo one koji lutaju k zajedništvu, Crkvi.

*Saša Ilijić, povjerenik*

### OBAVIJEST O PROMJENAMA U KORIŠTENJU ELEKTRONIČKE POŠTE (E-MAILA) U BISKUPSKOM ORDINARIJATU

Uzevši u obzir da se dobar dio korespondencije sa župama, svećenicima i ostalima odvija preko elektroničke pošte (e-mail) prišlo se preuređenju postojećeg sustava korištenja u uredima Ordinarijata.

Kao što je poznato već dugo vremena imamo svoju internetsku stranicu **www.biskupijakrk.hr** gdje se mogu pronaći svi relevantni podaci o Biskupiji, župama, svećenicima i redovnicima, kao i pratiti aktualna zbivanja.

Dosada se koristio samo e-mail: **bisk.ordinarijat.krk@ri.t-com.hr** koji je i dalje aktualan za slanje i primanje. Prema novom uređenju, od početka ove godine, Ordinarijat dobiva novi e-mail: **ordinarijat@biskupijakrk.hr** i njega primaju i koriste svi uredi.

Osim toga uvedeni su i novi, pojedinačni e-mailovi po uredima, kako slijedi:

Biskup Ordinarij mons. Valter Župan:

**biskup@biskupijakrk.hr**

Generalni vikar mons. dr. Slavko Zec:

**generalni.vikar@biskupijakrk.hr**

Kancelar preč. dr. Franjo Velčić:

**kancelar@biskupijakrk.hr**

Ekonom preč. Antun Toljanić:

**ekonomat@biskupijakrk.hr**

Također su i pojedine ustanove dobile novi e-mail:

Katehetski ured:

**katehetski.ured@biskupijakrk.hr**

Postulatura sluga Božjega Antuna Mahnića: **postulatura@biskupijakrk.hr**

Dom za duhovne susrete Betanija:

**betanija@biskupijakrk.hr**

Knjižara sv. Kvirin:

**knjizara.sv.kvirin@biskupijakrk.hr**

Dakle, ono što se šalje na e-mail Ordinarijata primaju svi uredi (ne i ustanove), a ukoliko se šalje nešto određeno (neki konkretni upit, primjedba, ili npr. mjesečna obračunska lista za ekonomat) šalje se izravno dotičnom uredu.

Za eventualnu pomoć i potrebno dodatno pojašnjenje oko korištenja novih adresa slobodno se obratite s upitom na mail: **kontakt@biskupijakrk.hr** ili meni osobno.

*vlač. Božidar Volarić,  
biskupov tajnik*

Izdaje: BISKUPSKI ORDINARIJAT KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK  
tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: **ordinarijat@biskupijakrk.hr**

Odgovara: mons. Valter Župan, biskup

Uredila: I. Žužić

## SLUŽBENI VJESNIK 1/2013.

DOKUMENTI .....	1
Poruka za XVIII. Dan života (3. veljače 2013.): <i>U njemu bijaše život</i> .....	1
Poruka pape Benedikta XVI. za XLVI. Svjetski dan mira (1. siječnja 2013.) <i>Blago mirotvorcima</i> .....	2
Poruka pape Benedikta XVI. za 21. Svjetski dan bolesnika « <i>Idi pa i ti čini tako!</i> » (Lk 10, 37) .....	8
Izjava Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica o zdravstvenom odgoju .....	10
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA .....	11
Izbor člana Biskupijskog pastoralnog vijeća .....	11
Izbor člana Prezbiterskog vijeća .....	11
Izbor članova župnih pastoralnih vijeća .....	11
Obveze prema Ordinarijatu .....	12
Dan posvećenog života (2. veljače 2013.) .....	12
Dan života (3. veljače 2013.) .....	13
21. Svjetski dan bolesnika (11. veljače 2013.) .....	13
Tečaj pripreme za brak .....	14
Misa i briga za umiruće u veljači .....	14
Korizma .....	14
Godišnjica smrti biskupa Karmela Zazinovića (5. ožujka 2013.) .....	15
Milostinja IV. Korizmene nedjelje i mise «za duše» .....	15
Obljetnica ređenja biskupa Valtera Župana (15. ožujka 2013.) .....	16
Plenarni preduskrsni svećenički sastanak (20. ožujka 2013.) .....	16
Pastirski pohod župa krčkog dekanata .....	16
Prve subote u mjesecu .....	17
Otpuštanje cenzure radi pobačaja .....	17
IZ KATEHETSKOG UREDA .....	18
Biskupijska završnica vjeronaučne olimpijade .....	18
Duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vjeroučitelj(ic)e laike i časne sestre .....	18
IZ POVJERENSTVA ZA MLADE .....	18
Opća specijalizacija za animatore dubrovačke, krčke, šibenske i kotorske biskupije .....	18
DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI .....	20
O. Biskup .....	20
Naši jubilarci .....	20
Mons. dr. Slavko Zec .....	20
Bogoslovi .....	21
Božićni susret bogoslova .....	21
Obilježena 92. obljetnica smrti sluga Božjega biskupa Antuna Mahnića .....	21
Hodočašće povjerenja na zemlji – Taize, Rim 2013. ....	22
Obavijest o promjenama u korištenju elektroničke pošte (e-mail) u Biskupskom ordinarijatu .....	23